

Največji slovenski dnevnik
v Zdrženih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876

NO. 136. — ŠTEV. 136.

NEW YORK, SATURDAY, JUNE 11, 1927. — SOBOTA, 11. JUNIJA 1927.

VOLUME XXXV. — LETNIK XXXV.

Usodepolne posledice varšavskega atentata.

ODLOČEN NASTOP SOVJETOV PROTI ANGLEŠKI VLADI

Moskva se je zahvalila vladi v Varšavi za izraze simpatije. — Sovjetske čete so zavarovale poljsko poslaništvo v Moskvi. — Anglijo so javno ožigosali kot kalilko miru in zdražbarico.

VARŠAVA, Poljska, 10. junija. — Nadomestujoči komisar za zunanje zadeve, Litvinov, je poslal včeraj poljski vladi poslanico, v kateri izreka zahvalo svoje vlade poljskemu zunanjemu ministru Zaleskemu za izraz simpatij poljske vlade ob priliki umora sovjetskega poslanika Vojkova.

Na tisoče ljudi je obiskalo včeraj sovjetsko poslaništvo, da si ogleda truplo umorjenega, ki je ležalo na odru sredi cvetk. Stene v sobi so bile rdeče in črno drapirane.

MOSKVA, Rusija, 10. junija. — Sovjetske oblasti so včeraj podvojile svojo pozornost vsled terorističnih napadov in velike protipoljske demonstracije v zvezi z umorom sovjetskega poslanika v Varšavi.

Od popoldne pa do pozno zvečer so bile ceste, vodeče k poljskemu poslaništvu, polne demonstrantov, a poseben oddelek ruskih čet je zadrževal ljudsko množico od poslopja.

Ogorčenje v sovjetskih krogih radi umora Vojkova se obrača skoro izključno le proti Angliji. Temu stališču se je pridružilo tudi vse časopisje.

Sovjetska vlada je objavila dolg dokument, v katerem navaja slučaje morilnih poskusov, eksplozij, požigov in drugih terorističnih dejanj v Rusiji ter izjavlja, da je Anglija odgovorna za vse to. Izjavlja, da je v gotovih slučajah Anglija direktno naročila take zločine. Proti koncu se glasi v proklamaciji:

— Očividno je, da se angleška vlada hitro pripravila na vojno proti sovjetski Rusiji in da stremi z vsemi sredstvi za to, da uniči miroljubno delo naših delavcev in kmetov.

Dokument navaja najprej umor Vojkova, ki je sledil seriji direktnih napadov angleške vlade na sovjetske naprave v inozemstvu in prekinjenju odnošajev s sovjeti. — Sovjetska vlada, — smatra za potrebno objaviti večje število nadaljnjih dejstev, ki jasno karakterizirajo počenjanja angleške vlade in njenih vazalov.

V pričetku leta 1925 je bil neki dozdevni trgovec, pod imenom Steinberg, ki je imel sovjetski potni list, obstreljen od sovjetskih straž in aretiran, ko je hotel prekoračiti finski-sovjetsko mejo. Pri zaslišanju je izjavil aretirani, da ni Steinberg, temveč Sidney George Reilly, znan angleški agent, kapitan angleškega avijatiškega zbora in eden glavnih organizatorjev zarote, radi katere je bil procesiran.

Pozneje je izjavil Reilly, da je prišel v Rusijo organizirati teroristične zarote in vstaje. Rekel je da mu je dal sam angleški zakladničar Churchill navodila za to.

LINDBERGH - POLKOVNIK

Charles Lindbergh je bil imenovan polkovnikom v zvezni rezervni zračni sili. — Ni še gotovo, kje bo pristal Lindbergh v New Yorku.

WASHINGTON, D. C., 10. jun. Predsednik Coolidge je odobril priporočilo vojnega tajnika, da imenuje Charles A. Lindbergha polkovnikom armadne rezerve zračnega zbora.

— Križarko Memphis z Lindberghom na krovu pričakujejo danes popoldne ob štirih pri Sape Henry. Va. ter bo dospela semkaj v soboto zjutraj približno ob enaj-

stih, če se ne bo pojavilo kaj nepričakovane, je izjavil podadmiral Burrage, ki se nahaja na krovu.

Predsednik newyorškega sprejemnega komiteja Grover Whalen želi, da se posluži Lindbergh na svojem poletu iz Washingtona v New York hidroplana, ker bi se lahko v takem slučaju izkreal pri kvarantini ter se izognil velikanski ljudski množici na Miller Field, Staten Island, kjer bi moral pristati, če bi dospel v svojem lastnem aeroplanu, v katerem je vprizoril polet iz New Yorka v Pariz. Lindbergh je odgovoril, da bi se lahko izognil ljudski množici, če bi se ne objavilo časa in mesta, kjer namerava pristati.

ADVERTISE IN GLAS NARODA

STRAŠNA EKSPLOZIJA

Dva delavca sta bila ubita, ko je eksplodiral nitroglicerina tekom vožnje. — Dosti nadaljnjih je bilo ranjenih.

BUTLER, Pa., 10. junija. — Dva delavca sta bila na mestu ubita in dva in trideset nadaljnjih je bilo ranjenih, dva med njimi težko, ko je eksplodiralo 400 kvartov nitroglicerina, katerega so spravljali na tovornem avtomobilu v skladišče.

Ubila sta Frank Greer in Viktor Coxan iz Rousseville, ki sta se nahajala na tovornem avtomobilu.

Vsled strašne eksplozije so bile uničene tri hiše in več nadaljnjih je bilo deloma demoliranih. Mrs. Edward Retting in njena hčerka Florence sta dobili tako močne poškodbe, da se dvomi, da bi mogli okrevati.

Eksplodija se je završila, ko je zavil tovorni avtomobil ter dele ubitih ljudi so našli 50 jardov od pozorišča eksplozije. Eksplozija je uničila tudi brzojavne in telefonske drogovce in popokale so plinske cevi. V nekaterih demoliiranih hišah je izbruhnil požar.

Nitroglicerina je bil namenjen za razstreljevanje petrolejskih vrelcev.

Lick Hill je majhen, v glavnem od farmerjev obljuden kraj. V zadnjem času pa se je nastanilo tam tudi dosti petrolejskih delavcev iz bližnjega petrolejskega kraja.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

POLITIČNI POLOŽAJ V NEMČIJI

Nemški kabinet je pristigel krila Stresemannu. — Vsled tega so se pojavile govorice, da bo mogoče odstopil. — Nemčija je zadostila vsem svojim obveznostim glede razoroženja.

BERLIN, Nemčija, 10. junija. — Ko bo odpotoval dr. Gustav Stresemann, nemški minister za zunanje zadeve, v Ženevo kot načelnik nemške delegacije pri svetu Lige narodov, bo nesel s seboj dvoje navodil.

Kabinet je sklenil na svoji zadnji seji, da se mora minister za zunanje zadeve upirati vsem poskusom od strani zaveznikov, da se dovoli vojaški komisiji v katerikoli obliki inšpiciranje iztočne meje Nemčije, da se določi, če so bile utrdbne krog Kustrina in Koenigsberga uničene, soglasno z zahtevami vojaške kontrolne misije.

Predlog Stresemannu, naj vlada sklone glode tega kompromisa, je bil odločno bvarjen, češ, da je bila vojaška kontrola končana vsled medsebojnega dogovora in da se ne sme razmišljati o življenju te kontrole v tej ali oni obliki.

Nemčija je izvedla do zadnje črke svoje obljube glede razoroženja, so izjavili ministri, in sedaj je stvar zaveznikov, da izvedejo svoje.

Dočim se glasi v nekaterih krogih, da se ne bo pustil Stresemann ovirati na tak način glede svojih načrtov in da bo preje resigniral kot da bi se dal oropati prejšnje sile, prevladuje mnenje, da mu prija to stališče, ker bo na ta način oproščen odgovornosti ter bo na drugi strani potihnila trditve nacionalistov, da se ni izvedlo ločarske pogodbe.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

Sestanek sveta Lige se ne bo bali.

ATENTATOR PRIZNAL, DA JE HOTEL USMRTITI MUSSOLINIJA

Takoj ob pričetku procesa je priznal mladi anarhist, da je nameraval upihniti Mussoliniju življenje. — Odločno pa je zanikal, da je imel skrivnice. — Lucetti ne kaže nobenega kesa, a tudi ne bahavosti.

RIM, Italija, 10. junija. — Proces proti Gino Lucettiju in dvema domnevanima sokrivcema radi poskušene atentata na Mussolinija dne 11. septembra preteklega leta se je pričel včeraj pred posebnim vojaškim sodiščem. Kot Zanimboni pred njim, je tudi Lucetti vse priznal ter vzel vso krivdo nase ter storil vse, kar je bilo v njegovi moči, da očisti svoja dva domnevana sokrivca.

Resumej ugotovila Lucettija je naslednji:

— Prikraj je nameraval umoriti Mussolinija leta 1922, ko je živel v Marseilles. Ob onem času je čital v listih, da so bili nekateri italijanski delavci ustreljeni na povelje vlade, in to je ustvarilo v njegovem duhu prepričanje, da je treba Mussolinija umoriti. Dasi ravno je izvedel pozneje, da ni bilo poročilo o usmrčenju italijanskih delavcev resnično, je vendar vztrajal pri svoji ideji.

Januarja in februarja 1923 je prišel v Rim, obakrat s trdnim namenom, da umori Mussolinija. V prvem slučaju je imel le revolver, a ker ni mogel ničesar opraviti, je prišel na misel, da se poslužijo ročne granate italijanskega tipa, katero je prinesel s fronte ter jo skril na svojem domu v bližini Avenaze.

Šel je po granato ter se vrnil v Rim septembra meseca, noseč s seboj granato in revolver, nabasan z zastrupljenimi dum-dum naboji. Hotel se je poslužiti tega ali drugega orožja.

Dospevali v Rim, je dolgo časa iskal primerno skrišališče ter končno sprejel gostoljubnost hotelskega natakarja Soria, s katerim je stanoval v isti sobi. Sorio je sedaj njegov soobtoženi.

Lucetti pravi nadalje, da je odšel na mesto, kjer je vrgel bombo, čisto sam in peš. Obžaluje, da je bilo ranjenih osem ljudi. Ob soobtožena sta potrdila to, kar je rekel Lucetti glede njih, a izjave obeh, da nista vedela za namen glavnega obtoženega, so precej medle.

RIM, Italija, 10. junija. — Brez obžalovanja, a tudi brez izzivalnosti je Gino Lucetti priznal svoj poskus, da zavratno umori Mussolinija.

Ko ga je zasliševal državni pravnik, je odgovoril s ponosom, da je bil vedno pripravljen žrtvovati svoje življenje in da je bil poskus, da zbeži, ko je vrgel dve bombi proti avtomobilu ministr. predsednika le posledica trenutne slabosti, česar se sramuje.

WASHINGTON, D. C., 10. jun. Nemška zračna Hansa namerava uveljaviti direktno transatlantsko službo iz Evrope v Združene države, kot je obvestil trgovski departament podkonzul Ellis Johnson.

V objavi, da pripravlja Zračna Hansa z oblastmi na Islandiji vse potrebno za poskusne polete v tem poletju, vidijo prvi korak družbe k ustanovitvi zveze z Islandijo in pozneje z Združenimi državami.

WASHINGTON, D. C., 10. jun. Nemška zračna Hansa namerava uveljaviti direktno transatlantsko službo iz Evrope v Združene države, kot je obvestil trgovski departament podkonzul Ellis Johnson.

V objavi, da pripravlja Zračna Hansa z oblastmi na Islandiji vse potrebno za poskusne polete v tem poletju, vidijo prvi korak družbe k ustanovitvi zveze z Islandijo in pozneje z Združenimi državami.

WASHINGTON, D. C., 10. jun. Nemška zračna Hansa namerava uveljaviti direktno transatlantsko službo iz Evrope v Združene države, kot je obvestil trgovski departament podkonzul Ellis Johnson.

V objavi, da pripravlja Zračna Hansa z oblastmi na Islandiji vse potrebno za poskusne polete v tem poletju, vidijo prvi korak družbe k ustanovitvi zveze z Islandijo in pozneje z Združenimi državami.

WASHINGTON, D. C., 10. jun. Nemška zračna Hansa namerava uveljaviti direktno transatlantsko službo iz Evrope v Združene države, kot je obvestil trgovski departament podkonzul Ellis Johnson.

V objavi, da pripravlja Zračna Hansa z oblastmi na Islandiji vse potrebno za poskusne polete v tem poletju, vidijo prvi korak družbe k ustanovitvi zveze z Islandijo in pozneje z Združenimi državami.

Seznam.

To je seznam, ki pokaže, koliko ameriškega ali kanadskega denarja nam je treba poslati, da poskrbimo v stari domovini izplačilo označenega zneska, bodisi v dinarjih ali lirah. Podatki so veljavni do preklica, ki se po potrebi objavi na tem mestu.

Ne dvomimo, da vam bo ta ponudba ugajala, posebno še, ako boste vpoštevali svojo krist in našo zanesljivo ter točno poizvedbo.

Dinarji		Lire	
Din.	500	\$ 9.40	Lir 100 \$ 6.15
Din.	1,000	\$ 18.50	Lir 200 \$12.00
Din.	2,500	\$ 46.25	Lir 300 \$17.70
Din.	5,000	\$ 92.00	Lir 500 \$29.00
Din.	10,000	\$182.00	Lir 1000 \$57.00

Za pošiljavo, ki presega Desetisoč Dinarjev ali pa Dvatisoč Lir dovoljujemo poseben znesek primeren popust.

Nakazila po kreditnem plaču izvršujemo v najkrajšem času ter računamo za stroške (—)

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street, Phone: CORTLANDT 4687 New York, N. Y.

Posebni podatki.

Pristojbina za izplačilo ameriških dolarjev v Jugoslavijo in Italijo znaša kakor sledi: za \$25, ali manjši znesek 75 centov; od \$25. naprej do \$500. po 2 centa od vsakega dolara. Za večje svote po posebnem dogovoru.

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president.

Louis Benedik, treasurer.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"

(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnjo bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

VSI SOGLAŠAJO...

Izza uveljavljanja prohibicije je imela Amerika že dosti prohibicijskih komisarjev, prohibicijskih ravnateljev in podobnih gospodov, katerim je bilo poverjeno izvršenje suhaške postave.

Predno je tak gospod nastopil službo, so ga obiskali gasnikarski poročevalci.

In povedal jim je, da bo posvetil svoje sile in moči važni nalogi ter tako osušil deželo, da bo Sahari podobna.

Tako je rekel general Buckner, tako je rekel Andrews, tako je reklo nešteto drugih.

Vsaka nova metla dobro pometa.

Završenih je bilo na tisoče in tisoče aretacij, zaplenjenih na stotisoče galon pijače, zaprtih na stotine prostorov.

To je trajalo par mesecev. Po par mesecih je pa vsak prohibicijski general vložil resignacijo.

Ko so ga vprašali, zakaj se odpoveduje svoji vzvišeni nalogi, je sleherni odvrnil: "Vsi moji napori so bili brezuspešni. Amerike ni mogoče osušiti. Združene države so tako mokre kot Atlantski ocean."

Tako je rekel Buckner, tako je rekel Andrews in tako pravi vsak poštenjak, ki nima zaplankanih oči.

Potemtakem že mora biti nekaj resnice v teh izjavah.

"THIRD DEGREE"

Rojaki so že večkrat čitali, da je bil ta ali oni aretiraneec podvržen po aretaciji takozvanemu "third degree", kar bi se reklo po naše "tretja stopnja".

Skoro vsak zločinec pri sodni razpravi zanika marsikaj oziroma vse, kar je priznal po aretaciji policiji, češ, da je bilo priznanje izsiljeno iz njega po "tretji stopnji".

Policija odločno zanika obstoj takega "third degree-ja", toda kot je razvidno iz poročila nekega zanesljivega časnikarskega poročevalca, je ta metoda pri policiji še zelo priljubljena ter se je poslužuje ob vsaki priliki.

V uglednem listu "The Nation" pripoveduje reporter New York Timesa, A. C. Sedgwick, kako je na svoje lastne oči videl tri aretirance, ki so bili na policijski postaji izpostavljeni temu nečloveškemu ravnanju.

Njegovo poročilo se glasi:

"Detektiv je zgrabil gumijasto cev, ki je del opreme vsakega detektivskega urada, ter se je radi poslužuje, ker ne pušča sledov za seboj. Drugi so pograbil, kar jim je prišlo pod roko: black-jacke, revolverje, policijske krepelce itd. "Jaz sem te že enkrat videl!" je zatulil detektiv. "Ne, gospod," je odvrnil aretiraneec ponižno. Detektiv ga je nato udaril. To je bilo znamenje. Detek-tivi so udarili z black-jacki, gumijastimi cevi, revolverji in krepelci. V trenutku so vsi trije aretiranci ležali na tleh. Kri jim je lila iz ušes, ust in nosu. Detek-tivi so jih obkrožili, vsi zeleni od jeze. Vrata so se odprla. Mla-di uniformirani policist je vstopil ter rekel: "Zdi se mi, da ste preveč milostni ž njimi." "Tako?" se je zarežal detektiv. "Sunil je na tleh ležečega aretiraneca s čevljem v obraz, zgrabil ga je in naslonil ob omaro ter ga z vso silo udaril z revolverjem po glavi.

"Vse tri so odvedli v bolnišnico.

"Če bi kak višji uradnik vprašal detektive, kaj se je zgodilo z aretiranci, bi enostavno odgovorili, da so se ustavljali aretaciji."

Časopisje je pozneje poročalo, da so aretiranci priznali vse zločine, ki so jih završili in tudi nebroj takih zločinov, katerih niso izvršili.

Priznali so pač vse, kar so hoteli detek-tivi, da priznajo.

Poglavje o prohibiciji.

Za G. N. napisal: De'avee.

Več bi nam bilo treba misliti o tej postavi in pojmiti jo, ne samo kot besedo in postav, pač pa si moramo ustvariti svoje lastno mnenje, ki je v zvezi z njo.

Prohibicija je krivična. Zakaj? Zato, ker ne sloni na volji naroda, ker se protivi principom svobodnega ljudstva in uporablja nasilje napram državljanom. Zaposleno ima hinavščino in izdajstvo, ki vse skupaj preži na poštenega državljanu, da mu odtrga od ust kapljico pribojstva, ki si ga je namnil.

Prohibicija je krivična in moralno škodljiva ameriškega narodu. To zato, ker ubija spoštovanje do postave. Postavo postavlja v medlo luč občinstvu, kot nepotrebno, nesposobno in nespoštovanja vredno.

Posledica prohibicije je, da je danes Amerika poplavljen s strupenimi likerji in preprežena z mrežo butlegarjev, ki so zastopani v vseh stanovitih, od navadnega delavca pa do duhovnika.

Posledica prohibicije je, da je danes osemdeset izmed sto domov, ki si pripravljajo svojo lastno brozgo, kateri še pred prohibicijo pojma niso imeli o tem in ga tudi danes nimajo več kot toliko, da se na ognju iz fig ali češpelj ekuha zganje. Popijejo ga kakoršen pač priteče. Dostikrat se ta brozga popije predno je v drugi prekuhana.

Krivda prohibicije je, da se prodaja alkohol po osem dolarjev galono ter se ga dobi skoro v poljubni množini. Kakšen alkohol je to, ko navadna brozga tu v New Yorku stane deset do dvanajst dolarjev galono?

Kdo se vpraša! Alkohol je in to je vse.

Prohibicija je ubila okus pri zauživanju opojnih pijač, kajti danes ni nikdo zadovoljen s pijačo. Zakaj ni zadovoljen, sam ne ve. Ne ve, ali je premočena ali prelahka, premlada ali potvorjena, le to ve, da ni taka, kot je bila svoje dni. In zato zahteva močnejše in močnejše pijače ter išče okusa nekdanjih dni.

Kot sem gori omenil, je prohibicija v nasprotju s osebo svobodo ameriškega ljudstva ter mu je v moralno in fizično škodo.

Zdaj pa pride vprašanje: Kaj pa bi bilo, če bi bila odpravljena danes? Brezdvomno bi se nam odvalil kamen od srca in bi v veseljem pozdravili izpremembo.

Toda ali bi ljudje znali nazaj v tiri ali bi bili pripravljeni misliti za svoj dobrobit, ali pa bi se utopili od navdušenja in pijači.

Bodimo pravični napram samim sebi, nikar si ne lažimo, nikar si ne zakrivajmo dejstva, ki je jasno, — jasno kot beli dan. Potem, prav kot zdaj, se boš moral boriti sam s seboj in lečiti potrebo od po-rečnosti. Na tisoče je žrtve, kar je uveljavljena prohibicija in mnogo izmed njih niso žrtve "same prohibicije", pač pa žrtve prohibicije in ob enem žrtve svojega "nikdardosti".

Zganje ni nič manjši, pač pa stokrat večji sovražnik kot je prohibicija.

Vsako zganje vsebuje strup in ti v zmernosti ne škodi, če pa ga smatraš za glavno dijeto svojega življenja, boš gotovo izgubil kar-to.

Nič se ne varaj, — jaz sem dovolj močan, prenesem ga en kvart, ne da bi me vrgel.

Kar pomisli drugo jutro, — kaj pa tista neprijetna praznosta, tisto

Najboljši Predpis za Slabotno, Izmučeno Može in Žene.

Tisočim je na čudovit način pomagano v par dneh. Če vam je vaš zdravnik še ni naročil, edaj pojdite še danes do vašega lekarnarja in kupite eno steklenico. Imenuje se Nuga-Tone. Nuga-Tone povrne moč in življenje izpraznjenim živcem in mišicam. Zelo hitro kri, močne, mirne živce in sicer na čudovit način njih moč vstaja. Daje odlično spanec, dober tek, lino prebavo, reden stol mnogo entuzijazma in ambicije. — Če se dobro ne počutite, je vaša dolžnost, da jo poskusite. Vias nič ne stane, ako vam ne stori dobro, e prijetna za živati in počutiti se boste ožili takoj. Če vam je še ni predpisal vaš zdravnik, potem pojdite takoj v lekarno in kupite Nuga-Tone. Ne sprejmite nadomestil. Vsiavste jo par dni in e se ne počutite boljši in če ne sledite e boljši, nesite ostalo nazaj lekarnarju. I vam bo povrnil vaš denar. Izdelovalci Nuga-Tone zahtevajo od vseh lekarnar- ev, da jemljejo za leto in pol povrne denar, če niste zadovoljni. Priporočena, amkena in na prodaj v vseh lekarnah.

—Adv. strup v vino.

zrahlijano oprsje, ki se trese kot šiba na vodi in si išče pomoči v drugem požirku, da ti umiri živce in otrpne tresljaje v prsih. Zganje deluje počasno, a sigurno, ko pa je mera polna, pa ni treba več celega kvarta, pač pa zadostuje par požirkov ali pa tudi brez teh, le dober stresljaj, in se sese- deš za večno.

Mi moramo najti zmernost, najti jo moramo za vsako ceno in po- trebni smo jo. Nikar ne zatiskajmo oči, nikar samega sebe ne go- ljufajmo. Naučimo se, do kje naj se gre in koliko smo potrebni in kje nam prične iti v škodo, kje vpropršaše naše zdravje.

Prav nič ne bomo izgubili na tem, lahko pa neizmerno več pridobimo kot si mislimo.

— Pa kako bi, ker ne morem, bi rekel marsikdo.

To je izgovor in znamenje last- ne slabosti. Vsaka navada, vsaka skušnjava vzame napor, a kljub temu je veliko premaganih. "Ži- veti pravilno zahteva junaka".

To sem že večkrat slišal in sem sploh v dvomu, da kdo živi pravil- no brez vsake slabosti v vsakem o- ziru, ker človek je le človek in ob- dan od skušnjav in slabosti.

Toda pri najboljši volji posku- si biti junak kolikor najbolj mo- reš v tem oziru in to zato, ker je to tvoja lastna korist, tvoje last- no dobro!

Prohibicija je naprava fanati- kov, izvajanje prohibicije je v na- sprotnosti svobodne Amerike, ki ne bo nikdar uspela. Naša dolž- nost je pomagati v kolikor more- mo, da se Amerika znebi tega ma- deža, kljub temu pa moramo pre- našati nekaj teorije od te postave v naše lastno srce ter jo izpreme- niti v prakso. Ne zato, ker jo mo- ramo, pač pa zato, ker mi tako hočemo. Ne zato, ker je postava ali ker so nam drugi povedali, pač pa zato, da nam koristi in iz spo- štovanja do nas samih, našega zdravja in iz ljubezni do družin- ske sreče in naših otrok.

DR. ANTHONY ŠKUR

Včeraj se je zglasil v našem u- redništvu dr. Anton Škur, o kate- rem smo poročali, da je t dni pro- moviral doktorjem vsega zdravil- stva na Cornell University Medi- cal College v New Yorku.

Rojen je bil leta 1895 v Čedadu pri Vidmu ter je torej beneški Slovenec.

V svojem domačem kraju je za- vršil tri gimnazijske razrede, leta 1910 je pa prišel v Lorain, Ohio, kjer se je kot večinoma vsi, lotil trdega dela. Kljub temu mu je pa še preostajalo nekaj časa za uče- nje in študiranje. Obiskoval je vi- šjo šolo v Lorain, Ohio. Leta 1917 je bil vzet v vojsko ter se boril v Franciji. Po svojem povratku iz Francije je posecal razne učne za- vode kot na primer Glenville High School, Adelbert College, Cleve- land School of Education ter vse- učilišče v Columbus, Ohio. Leta 1923 je odšel na Cornell University Medical College v Ithaca, N. Y. ter je končno promoviral doktor- jem vsega zdravilstva na Cornell University Medical College v New York City.

Iz New Yorka se bo podal v Cleveland, Ohio, kjer bo vršil prakso v St. Alexis Hospital. V Clevelandu namerava tudi otvoriti svoj urad.

Mlademu gospodu zdravniku že- limo obilo uspeha!

Obdolžena umora moža.

GLEN FALLS, N. Y., 10. jun. Mrs. Frazier, kojega moža, barona Frazierja so našli v nedeljo na nje- govi farmi v South Horicon, v Adirondacks pogorju mrtvega. Je bila aretirana včeraj pod obdolžbo umora po prvem redu.

Njen ljubček, Stephen Becker, pa je bil aretiran radi sokrivde pri umoru.

Soglasno z izjavo državnega pravdnika je baje ženska prizna- la, da je natresla svojemu možu

ARETACIJA NEVARNIH BANDITOV

Bandita — dvojčka D'Autremonta sta bila zasače- na v Ohiju ter bosta odvedena v Oregon, kjer bo- sta procesirana radi umorov. — Znanost je raz- vozljala zločin.

STEUBENVILLE, O., 10. jun.

Ray in Roy D'Autremont, ki sta bila aretirana včeraj zvečer tukaj radi umora štirih mož tekem ro- parskega napada na neki vlak v Oregonu pred štirimi leti, sta bila predstavljena komisarju Zdrže- nih držav ter bila pridržana brez vsake jamščine, kot begunec pred pravico.

Inšpektorji pošnega urada so na poti semkaj iz Washingtona, da vložijo proti njima obtožbe radi o- ropanja pošte. Ko bodo vložene te obdolžbe, bosta bandita odvedena v Columbus, odkoder ju bodo pre- vedli v Oregon.

Za slučaj, da bi se zahtevalo jamščino, se domneva, da bo vla- da zahtevala v sinčaja obeh jam- ščino po pol milijona dolarjev. Ob- tožena bosta tudi umora, ko se bo- sta vrnila v Oregon. 27 let stara dvojčka, sta bila tekem celega dne pridržana v tukajšnji mestni ječi, močno zastražena.

Vsled nekega čudnega slučaja

se je pričel včeraj v Jacksonville, Ore. proces proti Hughu D'Autre- montu, radi soudeležbe pri umo- rih.

Ray, ki je bil aretiran na svo- jem tukajšnjem domu, kjer je ži- vel eno leto s svojo mlado ženo, je izjavil zveznim uradnikom, da bi najrajši vse ubil ter izvršil nato samomor.

— Moje življenje ni sedaj vred- no ničesar, — je baje rekel urad- nikom. V zadnjem času se je po- služeval imena Clarence Goodwin.

Njegov brat Roy, ki je bil areti- ran v neki delavski agenciji, je re- kel detektivom, ko so ga odvedli na policijsko postajo: — Vse kaže, kot da ste prišli po nagrado.

Razpisane so bile namreč nagra- de za aretacijo obeh v skupnem znesku \$20.000.

Njegovo ženo, s katero se je po- ročil v Fronton, O., je bila vsa iz sebe, ko je izvedela za aretacijo svojega moža.

PRIPRAVE NA DUNAJU

Dunaj vžihčen vspricho bližajočega se obiska avi- jatika Chamberlina in Levina. — Raznovrstne priprave. — Letalcema bodo kazali avijatski pot.

DUNAJ, Avstrija, 10. junija. — Narod Avstri- je je ves navdušen, ker sta sprejela ameriška avi- jatika Chamberlin in Levine povabilo avstrijske republike, da poletita na Dunaj.

Avstrijski poslanik v Berlinu je brzojavil, da bo poletel Chamberlin na Dunaj najbrž v nedeljo popold- ne in ta vest je izpodrinila vse druge novice s prvih strani listov ter proizvela razburjenje in zani- manje kot ga ni bilo opaziti že le- ta in leta.

Obisk transatlantiških letalcev bo dogodek, ki bo za tukajšnji na- rod večje važnosti kot za prebi- valstvo katerega drugega glavnega mesta. Avstriji so postali tako va- jeni poveljnega pomanjkanja me- narodne važnosti, da je vzbudila objava, da bosta prišla mednarod- na junaka k njim, v njih zanimanje za vse inozemske stvari.

Letalcema, ki bosta gosta vlade, bodo dali na razpolago sobe v naj- boljšem hotelu mesta, in ameriški poslanik Washburn, ki se mudi na počitnicah, ob Sredozemskem mor- ju, je že dospel v Dubrovnik, da dospe pravočasno na Dunaj.

POZOR ROJAKI!

VODNIKOVA DRUŽBA nam je poslala še 25 zbirke svojih knjig, ki jih lahko naročite rojaki po \$1.50 zbirka. To so štiri knjige — dva romana in dve knjigi poučne vse- bine. "Glas Naroda", 82 Cortlandt St., New York City.

Pozor čitatelji.

Opozorite trgovce in obrtniki, pri katerih kupujete ali naročate in ste z njih postrežbo zadovoljni, da ogle- jejo v listu "Glas Na- roda". — S tem boste vstregli vsem.

Uprava "Glas Naroda".

2:30 in 8:30
New York
Cecil B. De Mille's
KRALJ VSEH KRALJEV
(The King of Kings)
Slika iz življenja
KRISTUSA
NE ZAMUDITE TE ČUDOVITE
DRAME SLAVE IN ZANOSA!
Med tednom pop. najboljše sedeži 50c—\$1. Zvečer 50c—\$2. Sob. pop. 50c—\$1.50

Peter Zgaga

Nekatere ženske so čudne. Go- vore in govore, ne da bi kaj pove- dale, pri tem pa ne mislijo tako hudo kot rečejo.

Vsako pričakuje za svoj rojst- ni dan ali god kako presenečenje. Prijatelj, če hočeš svojo ženo za god res presenetiti, ji po pravici povej, koliko denarja ti manjka. Boš videl, tako bo presenečena, da bo samo usta odprla, od samega presenečenja pa ne bo mogla iz- pregovoriti nobene besede.

Sedaj poleti nastopajo po mest- nih parkih eiganske vedeževalke, ki povedo človeku preteklost, se- danost in mu prerokujejo bodoč- nost.

Nekemu rojaku je tako prero- kovala:

— Velike sitnosti boste imeli z veliko, črnolaso žensko. Ali sem uganila?

— Le deloma ste uganili, — ji je odvrnil rojak. — Z visoko, črno- laso žensko že imam sitnosti. Sem se namreč oženil z njo.

Kmalu bo napolnila doba počit- nice. Nekateri bodo imeli daljše, nekateri krajše počitnice.

Tisti, ki bodo šli o počitnicah ribe lovit, se bodo prepričali, da so šle vse ribe na počitnice.

Tisti, ki se bodo šli solnčit v pro- sto naravo, se bodo kaj kmalu u- verili, da je šlo solnce na počit- nice.

In tisti, ki bo šel s tem name- nom na počitnice, da bo kje sre- čal kako mladenko in se zaljubil vanjo, bo v svoje največje začu- denje spoznal, da so vsa dekleta odšla drugam na počitnice.

Neki čikažan je tožil svojo ženo za ločitev zakona.

— Zakaj se hočete ločiti od nje?

— ga je vprašal sodnik.

— Zato, ker imam pri hiši štiri- indvajset mačk.

— No in? — ga je skušal po- lažiti sodnik. — Pustite ji veselje. Ali lahko navedete še kak vzrok?

— Da. Ona ima pri sebi štiriin- dvajset mačk, jaz imam pri nji pa pasje življenje.

Rojak se je pretegnil, zazdelal ter začel tako modrovati:

— O moja žena... take pa ni kot je moja žena. Najrajši bi jo dvignil v deveta nebesa...

I nato je važno pristavil:

— Če gi vedel, da bo gori osta- la...

Neki list pravi, da je prohibi- cijsko vprašanje jako nevarno.

Po mojem mnenju je prohibici- ja dosti bolj nevarna kot pa njeno vprašanje.

V Ameriki poveljajo vsako leto avtomobili nad sedemstisoč otrok.

Če bi se to v kaki drugi drža- vi zgodilo, bi se Amerikanci silno zgražali.

Ravnatelj madridske univerze je odločno proti temu, da bi žens- ke študirale na univerzi. Pravi, da je prostor ženske doma.

Možak ima še srednjeveške na- zore. O tem ga bodo moderne žens- ke prepirale, tudi na Španskem.

Kapitan Lindbergh je bil povi- šan v polkovniški stan.

Od kapitana do polkovnika je precej velik skok.

Toda ne tako velik kot je iz New Yorka v Pariz.

PAZITE NA VELIKE 4

Zeloдец—Ledice—Srce—Jetra. Skušajte ohraniti življenje organe zdrave s tem da pijete dosti vode ter vzemite svetovnoznano zdravilo za ledice, jetra, mehur ter mehur- ne bolezni —

Velik odvajalni pomirjevalec in nara- no zdravilo Holandske tekome stoletij. Pri vseh lekarnarjih in tleh velikostih. Garantirano kot predstavljeno. Glejte, da bo ime Gold Medal na vsaki škatli. Ne kupujte nadomestkov.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

J. AUL:

TURKESTANSKA NOČ

Turkestarsko nočno nebo je bilo višnjevo kakor indigo na perzijskih preprogah. Mlečna cesta, ki po nji — kakor pripovedujejo turanski pastirji — letajo ptice v Meko, je bleščala nalik svetli reki. Zvezde, ki ne žare nalik na svetlo tako jasno kakor tu na vzhodu — nad buharskimi stepami in puščavami — s o sijale kakor demanti.

Na revnem kaganskem bazarju, ki je bil v tem trenutku pribežališče afganistanskih in perzijskih postopavcev se je razlegalo enolično žalostno petje in daleč naokrog se vonjalo po izprinenem sezamovem olju.

Taval sem po glavnem in edinem kaganskem bulvaru, široki ulici z bolnišnico, jetnišnico, vojašnicami, rusko cerkvijo, rusko upravno palačo, lekarno, z dvema hoteloma, z biografom "Venera", z banko in majhnim parkom, odkoder se je čul ženski smeh vmes med poglasnim petjem, sviranjem na gitaro in breknjenjem na balalajki.

Poslednje, zakasnele karavane s tovari čaja iz Indije so se leno pomikale po cesti, namenjene v "sveto" Buharo, ki leži tri ure od Kagana. Oblaki rumenega prahu so se dvigali s ceste. Zvonjenje karavanskih zvonov je postajalo vedno tišje in se počasi izgubljalo v daljavi.

Kagan, dokaj revno, napol evropsko mestice, ki leži na eksteritorialnih tleh buharskega kanstva, še ni spalo, čeprav so bile že pozne ure; zakaj v Turkestanu, kjer je poleti subtropska vročina, se ljudje stoprav z večernim vetercem nekako predramijo k pravnemu življenju.

Bilo je ob enajstih ponoči, ko sem vstopil v "Furor", vrtno restavracijo mestnega kina.

"Pozdravljeni!" se je oglasil globok bas, ko sem bil v stopil na vrt.

Okroglo, srečno obličje Akimova, približno petintrideset let starega, malce rejenega felčarja (pomoznega zdravnik) kaganske bolnišnice, se je dobrodušno smehljalo izza pogrnjene mize.

"Prisedite", je velel Akimov. "Bova skupaj večerjate. Saj se nisva že dolgo videla."

Sedel sem za mizo.

"Kako se vam kaj godi? Kaj je novega pri vas v Emir-Abadu? Pravkar sem prišel semkaj. Kaj bova večerjala? Nocoj imajo presnega lososa. Pa si dajva narediti šašlik. (Turkestarska jed: na raz-

nju pečeno merjaščevo meso). Pokrepača pa se z vodo. Naročil sem že steklenico prave epifamovske."

"Hej, prijatelj!" — je zavpil Akimov natakariju, "prinesite nam čajnik!"

Kmalu je postregel natakari s čajnikom in z vodo, ki pa je bila skrita, zakaj v Rusiji je veljala takrat alkoholna zabrana. Akim je natočil in mi napil:

"Na vaše zdravje in za skorajšnji vaš povratek iz ujetništva."

Pila sva in večerjala, medtem ko so iz kina prihajali zvoki godbe. "Če ne bi bila vojna, prijatelj, je bil pripovedovati Akimov, "ne bi za nič živel v tej bedasti deželi, v Turkestanu, ki je skrit najdalje za božjim hrbtom. Predvčerajšnjim sem poslal rodbino: ženo in oboje otrok na Rusko. Sli so našo rodno vas, kjer niso bili že dobra štiri leta. Zoprn mi je Turkestan, do vrata sem ga že sit."

Ihpenim po gozdovih, po ruski prirodi, po belih brezah, po pisanih travnikih, po snegu in saneh; toži se mi po ruski zimi. Tu imaš pesek, kamelje, veter, ošle in pekoče sonce. Zdi se mi, da nosim na vratu namesto glave trdo kuhano jajce. Kaj čuda! Saj turkestarsko sonce posuši človeku i kri v žilah i mozgane v glavi... Le pogledite jih, domačine! Pri njih je vse narobe; to, kar je za nas črno, je za Turkestanca belo. Še živi ljudje so podobni mrličem, hodijo po ulicah kakor da bi sanjali; ko po kdo umrje, ga brž sežgejo. Ženin plača doto nevestinim starim, ne narobe; neveste pa ne vidijo preje v obraz, dokler nista poročena. Moški si brijejo glavo, ne vem; kako sem se mogel tako izpozabiti. Pil sem preveč likerja in postal malce razigran, prešerne volje. Ko je prišla blizu mene, sem jo pozdravil:

"Salem alejkum!"

V trenutku, ko se je ozrla name, sem ji stregel zakrivalo z obličja... Imel sem srečo. Lahko bi se mi bilo zgodilo, da bi bilo kako staro babše; no, pa sem naletel na lepoticco. Velike, črne oči, ustnice kakor maline v nosu srebrn obroček z modrim draguljem... Prestrašila se je revica in jokaje zbežala. Zakrivalo mi je ostalo v roki... Pogledajte, tu-le imam to dragoceno muslimansko ženo..."

Akimov je vzel v roke grobo spleneno črno zakrivalo, ki je ležalo na divanu.

Na mah me je prevzela misel, ki si mi je tako čisto vsiljevala v teh krajih: da je življenje zgolj slučaj, kizmet, kakor pravijo moslimi.

Če preživim nekaj let v Buhari, moram nujno postati fatalist. Nič te več ne začudi in nič ne gane. In spričo dogodka, kakor je zgodba Akimova z zakrivalom, se ti ob-

Zares... Čudil sem se Akimovu, ki si je zakrivalom zakril obraz in smeje pravil:

"Bo-bo-bo! Tako bom plašil Volodko, ko se vrne z mamo iz Rusije. Deček je vedno bežal pred zagrnjeno muslimansko ženo. Saj so res podobne živim mumijam..."

"Ali ni nihče prišel po zakrivalo?" sem vprašal Akimova.

"Mar menite, da bi bil bežal pred njim? Hotel bi ponesti v Rusijo vsaj ta spomin na Buharo."

"Brez dvoma zanimiv predmet", je pripomnil, "zakaj muslimanska žena vam rajši pokaže najintimnejši del svojega telesa nego obraz... Ko sem živel v Katta-Karši, Gurašu in Šahr-i-Sabru, so me često klicali k bolnim muslimanskim ženam... Lahko sem se dotikal njihovega života in gledal njih nagoto, ali obraza mi ni pokazala niti ena muslimanka..."

"Sicer pa je tako-le zakrivalo za obličje kaj koristna reč. Moj Bog, vse življenje nisem videl toliko muh kot en sam dan v Turkestanu. Zdaj, ko imam zakrivalo, si lahko pomagam proti muham..."

Medtem se je dvignila luna nad strehe sosednjih hiš in posvetila v sobo. Nekje v bližini se je oglasil petelin.

"Petelini kikirikajo, treba bo spat", je rekel Akimov in šel v kuhinjo. "Kako kratke so turkestarske noči!"

Zel mi je pokojno noč, kakor pravijo Rusi in se vlegel na slamnjako pred durmi. Kmalu sem čul njegovo smrčanje.

Ne vem, koliko časa sem spal, ko me je predramilo neko šumenje.

V sobo je sijala polna luna. Zunaj so se oglasili koraki. Bržčas je Akimov zaprl dur, sem si mislim, — zakaj skozi odpreto okno je vela s puščave blagodejna sapa.

Zopet sem zaspal.

Ko sem se vzbudil, je že svitalo. Z bližnje kaganske mešite se je oglašala muzejnina pesem.

Za hip sem jo poslušal. Nato so zazvonili karavanski zvonci. Šile so karavane na dolgo pot iz "svete" Buhare v Perzijo in Indijo.

In spet sem zadremal.

Solnce je že svetilo v sobo in gorki žarki so trepetali na pozlačeni ikoni v kotu zakonske spalnice Akimovih.

Bilo je ob sedmih.

"Zaspali smo", mi je bila prva misel. Vstal sem in se oblekel. V kuhinji je bilo tiho: le muhe so brenčale. Akimova ni bilo. Nemara je odšel kam po zajtrk?

Na mah me je streslo po vsem životu. Pri vratih je ležala velika luža krvi in na pragu se je valjala odsekana glava Akimova z izbuljenimi očmi. Muhe so kakor blazine brenčale okoli mrliča.

Ali se je maščeval kak domačin zavolja zakrivala? Oč eali brat osramočene devoyke? A kje je zakrivalo?

Pogledal sem v kuhinji in pretnil vso sobo. Hotel sem pokriti krvav obraz nesrečnega Akimova z usodnim pajčolanom iz konjske žime. Še snoči se je bil veselil, da se bo z njim zavaroval pred muhami...

Ni ga bilo. Izginil je. Nesrečni Akimov, kaj si iskal pod zakrivalom buharske mladence? Kaj si hotel najti pod njim? Našel si smrt...

In na mah me je prevzela misel, ki si mi je tako čisto vsiljevala v teh krajih: da je življenje zgolj slučaj, kizmet, kakor pravijo moslimi.

Če preživim nekaj let v Buhari, moram nujno postati fatalist. Nič te več ne začudi in nič ne gane. In spričo dogodka, kakor je zgodba Akimova z zakrivalom, se ti ob-

Pred kratkim so se vršili veliki ameriški mornariški manevri pri Newport, R. I. Slika je bila vzeta z bojne ladje "West Virginia". V ozadju vidite bojno ladjo "Maryland".

V rdečem Taškentu.

Z veliko brzino je drvel ekspresni vlak Moskva-Taškent čez kirgiško stepe. Izprva bi človek mislil, da je stepe brez kraja in konea.

Kamorkoli pogledaš — nikjer ne opaziš drevesa, še skromnega grma ne; nikjer ni človeškega bitja. Najprej se polasti človeka nerazložno čustvo puščobe in osamelosti, počasi pa odkrije v tej pokrajini z neskončnimi obzorji nekak svojvrsten čar. Po dolgi vožnji se jame pokrajina izpreminjati: zrak postane prijetnejši in se ti zdi, da lažje dihaš. Sapa prinaša odnekod vonjave. Zdi se vrste lepe hiše, vrtovi s krasnim drevjem in peštrimi cvetlicami. Že smo v bližini Taškenta, ruskega Bagdada. V dolgih vrstah se odmišljajo našim pogledom prekrasni vinogradi. Vrtovi, kjer nudi številno drevje cvetlicam hlad in varstvo pred prekočnimi žarki, še nam zde začetno sanjavi, dejal bi, tajinstveni; podobni so obrazom ljudi, ki bivajo v teh hišah: nenavadno lepi so, a videz jih je strog in hladan. To so večinoma Uzbeki, ali kakor so jih nekoč imenovali: Sarti. Danes je postal ta naziv žalitev, zakaj "sart" pomeni v jeziku domačinov "pes" — tako mi je razlagal popotni tovariš, ki je doma iz teh krajev.

Taškent je cvetoča oaza sredi ogromne puščave in civilizacijsko središče vzhoda. Težko boš našel v sovjetski Rusiji kraj, kjer bi bilo tolikanj priključivo kakor je Taškent. Pisane množice ljudstva vrve po ulicah ali se zabavajo po parkih, kavarnah in kinematografih. Nobena znamenja ni, da smo v malem mestu, nič nas ne spominja, da bi bili v Rusiji. Ali se sovjetska vlada ne more v teh krajih dovolj uveljaviti, ali pa je njena rezerviranost zgolj taktika? Vse mesto je pisan, orientalski bazar, hkrati pa tudi trgovinsko skladišče zapadne Evrope.

Kakor večina iztočnih mest, ki se jih je dotaknila evropska civilizacija, ima tudi Taškent evropsko in domačo četrt. Ali celo v "novem mestu" niso popolnoma izginile npravi in navade domačinov. Tu je mogoče najti čajarni, ki imajo lesene stolice kar na ulici. Pred njimi sede prekrizanih nog častitljivi Uzbeki. Imajo dolge brade, život pa jim ovijajo raznobirni "šalati". Okoli glave so si veče in okusno ovili turban. Sede ravnodušno in srebljajo svoj čaj.

V trgovinah evropske četrti Taškenta najdeš veliko evropskih izdelkov, med njimi največ blaga nemškega izvora. Zastopane so tudi najnovejše tehnične iznajdbe, ki se v teh krajih radi prodajajo. Med trgovci je malo Rusov, ki najbrž sploh niso preveč priljubljene v taškentski trgovini, vidiš slučaj, kizmet, kakor pravijo moslimi.

Če preživim nekaj let v Buhari, moram nujno postati fatalist. Nič te več ne začudi in nič ne gane. In spričo dogodka, kakor je zgodba Akimova z zakrivalom, se ti ob-

dami, plašči in potezami obraza bolj podobni modrim filozofom kakor praktičnim trgovcem.

Stara mestna četrt je daleko manj priključiva. Zdi se, da spi podnevi in ponoči; če greš po zakotnih ulicah, ti prihaja občutek, da si v izumrlem mestu. Ulice so ozke in zanemarjene; če ne paziš, lahko na vsakem koraku vstopiš v poteček črne, smrdljive tekočine. Težki čudni kanalizacijski gnojnice se imajo Taškentu zahvaliti, da je sredi neskočnih puščav ves cvetoč, podoben divnemu vrtu. Ta tekočina je pogoj njegovega obstoja.

Stari Uzbeki so tip izredne moške lepote. Njih dolge bele brade krasno prilagajajo zagoreli barvi obraza in jim dajejo karakterističen videz. Zato pa najdeš med mladino začetno malo lepih tipov. Pozna se, da so se jeli Uzbeki preveč mešati z drugimi rasami muslimanske vere, ki bivajo v sosesčini: z Kirgizi, Perzijski in Tatari. V splošnem pa lahko razločiš dva očitno prevladujoča tipa. Prvi se približuje kirgiškemu in kaže sorodnost z mongolsko raso. Drugi tip je perzijski: označujejo ga ravne nosi, pravilno obličje, velike in živahne oči.

Lepi pa so v teh krajih zgolj moški; o ženskah tega ne bi trdil. Na njih ni nič izrazitega; telesne oblike so grobe, hoja in kretanje brez neznosti. Sicer so jako boječe in beže po ulicah, kakor da bi se hotele skriti. Črno zakrivalo, ki jim pokriva obličje, jih stori še manj priključive in zreč začudeno na ta človeška bitja. Ako veter nekoliko razkrije zakrivalo, ugledaš poteze prezgodaj postarane obraza. Dognal sem, da niso preveč v zadregu, če jih pred tujcem veter malce razkrije. Ali brž ko se približa domačin, postanejo zmene in urno popravijo nerodno zakrivalo. Samo komunistične žene (ki pa jih je med ženami Uzbekov zelo malo) hodijo ulicah razkrita obličja, med tem ko se doma oklepajo običajev, ki so jih podedovale od prednikov.

Uzbeki žive še vedno v množičnem življenju. Harema v pravem pomenu besede ne poznajo. Uzbeku je harem celotno njegovo gospodinjstvo, a s to razliko, da ima več žena-gospodinj. Tujec ne bi našel tu prav nič romantike. "Haremske dame" so v resnici drugačne nego jih opisujejo razni romani. Če se pripravijo in lasajo med sabo, ni kriva ljubosumnost ali strah, da ne bi več možu ugajale in da bi jih utegnil nadomestiti s kakšno mlajšo ljubinko. Take reči presegajo duševno in čustveno obzorje teh dokaj omejenih žena. Prepri izbruhne zavoljo gospodinjstvih vprašanj, zaradi slabega kosila ali premalo opranega perila in podobno; to je običajen povod vseh "haremskih dram". Če pa se že pojavi ljubosumnost, je navadno ljubosumna najmlajša najstarejša in ne narobe, ker ji zavida da ima pri gospodinjstvu prvo besedo.

(Konec prihodnjic.)

MORNARIŠKI MANEVRI

INDIANA
Indianapolis, Frank Zupancič.

ILLINOIS
Aurora, J. Verlich.
Chicago: Joseph Blis, J. Berčič, Mrs. F. Laurich.

Cicero, J. Fabian.
Joliet, A. Anzele, Mary Bamblich, J. Zaletel, John Kren, Joseph Hrovat.
La Salle, J. Spellich.
Mascoutah, Frank Augustin.
North Chicago, Anton Kobal.
Springfield, Matija Barborich.
Summit, J. Horvath.
Waukegan, Frank Petkovšek.

KANSAS
Kansas City, Frank Žagar.

Pittsburg, John Repovž.

MARYLAND
Steyer, J. Černe.

Kitzmiller, Fr. Vodopivec.

MICHIGAN
Calumet, M. F. Kobe.

Detroit, J. Barich, Ant. Janežič.

MINNESOTA
Chisholm, Frank Gouže, A. Panlan.

Ely, Jos. J. Peschel.

Eveleth, Louis Gouže.

Gilbert, Louis Vessel.

Hibbing, John Povše.

Virginia, Frank Hrvatič.

MISSOURI
St. Louis, A. Nabrgoj.

MONTANA
Klein, Gregor Zobec.

Washoe, L. Champa.

NEBRASKA
Omaha, P. Broderick.

NEW YORK
Gowanda, Karl Sterniša.

Little Falls, Frank Masle.

OHIO
Barborton, John Balant.

Cleveland, Anton Bobek, Charles Karlinger, Louis Rudman, Anton Simec, Math. Slapnik.

Eucled, F. Bajt.

Girard, Anton Nagode.

Lorain, Louis Balant in J. Kumše.

Niles, Frank Kovovšek.

Warren, Mrs. F. Bachar.

Youngstown, Anton Kikelj.

OREGON
Oregon City, J. Koblar.

PENNSYLVANIA
Ambridge, Frank Jakshe.

Bessemer, Louis Hribar.

Bradock, J. A. Germ.

Broughton, Anton Ipavec.

Claridge, Fr. Tushar, A. Jerina.

Conemaugh, J. Brezovec, J. Pike, V. Rovansk.

Crafton, Fr. Machek.

Export, G. Previč, Louis Supancič, A. Skerj.

Forest City, Math. Kamin.

Farrell, Jerry Okorn.

Imperial, Val. Peternel.

Greensburg, Frank Novak.

Homer City in okolice, Frank Farnachek.

Irwin, Mike Paushek.

Johnstown, John Polanc, Martin Koshetz.

Krayn, Ant. Tauželj.

Luzerne, Anton Osolnik.

Manor, Fr. Demshar.

Meadow Lands, J. Koprivšek.

Midway, John Žust.

Moon Run, Fr. Podmilšek.

Pittsburgh, Z. Jakshe, Ig. Magister, Vinc. Arh in U. Jakobich, J. Germ, J. Pogačar.

Presto, J. Demshar.

Reading, J. Pezdirc.

Steelton, A. Hren.

Unity Sta. in okolice, J. Skerj, Fr. Schifrer.

West Newton, Joseph Jovan.

Willock, J. Peternel.

UTAH
Helper, Fr. Krebs.

WISCONSIN
Milwaukee, Joseph Tratnik in Jos. Koren.

Racine in okolice, Frank Jelenc.

Sheboygan, John Zorman.

West Allis, Frank Skok.

WYOMING
Rock Springs, Louis Taucher.

Diamondville, A. Z. Arko.

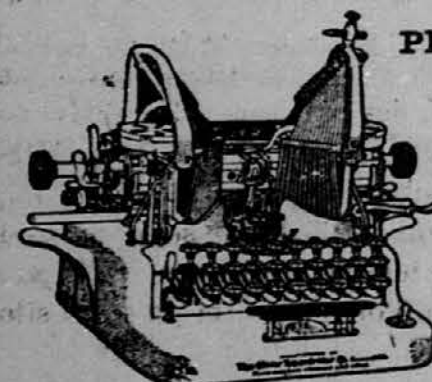
POTOVALNI ZASTOPNIKI
M. Pogorelec, J. Černe.

PREDSEDNIK — PRIJATELJ OTROK

Tedni je predstavil senator Red Smoot iz Utaha, predsedniku Coolidgeu dve leti in pol starega fantiča, ki se je že večkrat proslavil v raznih kinematografskih slikah. Fantček igra vloge razvajenega otroka.

POSEBNA PONUDBA NAŠIM ČITATELJEM

PRENOVLJEN PISALNI STROJ "OLIVER" Model 9.

\$25.—

S strešico za slovenske črke č, š, ž

\$30.—

OLIVER PISALNI STROJI SO ZNANI NAJBOLJ TRPEŽNI

Pisati na pisalni stroj ni nikaka umetnost. Tako lahko vsak piše. Hitrost pisanja dobite z vajo.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

SPOMILADNI VALOVI

Napisal:
IVAN TURGENJEV

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

20

(Nadaljevanje.)

— Ah!...

Naenkrat pa je izbruhnila v svetle solze, katerih ni niti sama razumela.

Temu se je začudila gospa Lenora še tem bolj, ker ni kazala Gemma nobenega žalostnega obraza, pač pa nasprotno, vesel obraz.

— Kaj pa je s teboj? — je vprašala. — Ti ponavadi nikdar ne jočeš... In naenkrat...

— Nič, mama, nič, le nekoliko potrpljenja. Obe morava čakati. Ne vprašaj ničesar do jutri — in sedaj hočeva izbirati črešnje, dokler ne bo zašlo solnce...

— In ti boš pametna?

— O, jaz sem pametna.

Gemma je pomembno prikimala z glavo. Pričela je vezati črešnje v šopke. Svojih solza pa ni obrisala... Posušile so se same od sebe.

XXV.

Skoro v teku se je vrnil Sanin v svoje stanovanje. Vedel je ter čutil: — le tam, ko bo popolnoma sam s seboj, bo prišel končno na jasno, kaj se pravzaprav godi z njim. In res: — komaj je prišel v svojo sobo, komaj je sedel za svojo pisalno mizo, naslonil nanjo svojega komoleca ter si pokrtil obraz s svojima rokama, je že vzkliznil pri- tajno in bolešno: — Ljubim jo, ljubim jo blazno!

Žarek je v notranjem kot žareče ogelje, s katerega se je odpihalo plast mrtvega pepela. Le en trenutek... in nič več ni mogel razume- ti, kako je mogel sedeti poleg nje... poleg nje! — kako govoriti z njo in ne občutiti, da je občevala celo rob njene obleke, da je, kot se glasi pri mladih ljudeh, "pripravljena umreti ob njenih nogah".

Zadnje srečanje v vrtu je odločilo vse. Sedaj, ko je mislil na njo, se mu ni več prikazovala z razprostrtimi lasmi v svitu zvezd; videl jo je sedeti na klopi, videl, kako je hitro potisnila klopnik nazaj ter se zaupanja polno ozrla vanj. Mrzlica in hrepenenje ljubezni sta se razširila po vseh njegovih žilah. Mislil je na rožo, katero je nosil že tri dni s seboj v žepu; potegnil jo je ven ter pritisnil na svoji ustnici s tako mrzlično silo, da je nehote spadal obraz od bole- sti. Sedaj ni več razmišljal, ni tuhtal, ne prevdarjal in ničesar pričakoval. Odločil se je vsega preteklega ter napravil skok naprej. S pustega brega samotnega samotarskega življenja je planil v veselo roko, polno vrtnicev, — ter si ni delal nikakih skrbi, ni hotel ničesar vedeti, kam ga nese in če ga bo razbila ob kako skalo! To niso bili več nežni volčki pesmi, ki so ga še pred kratkim nspavali... To so bili močnejši, neukrotljivi valovi! Ti divjajo, drve naprej ter ga vlečejo s seboj.

Vzel je list papirja — in ne da bi prečrtal ene besedice, skoro z eno potezo, je napisal naslednje:

Draga Gemma!

Vi veste, kakšen svet bi vam moral dati. Vi veste, kaj si želi vaša gospa mati in zakaj me je prosila — a česar ne veste in kar sem prisiljen povedati vam sedaj, je to, — da vas ljubim! Jaz vas ljubim z vso strastjo sreča, ki ljubi prvokrat. Ta ogenj je vzpametel v meni s tako nenadno in s tako silo, da ne najdem nobene besede!

Ko je prišla vaša gospa mati k meni ter izrekla svojo prošnjo, je pričelo tleti v meni, kajti drugače bi kot pošten človek odločno zavrnil njeno naročilo... Priznanje, katero vam nudim sedaj, je priznanje poštenjaka. Vedeti morate, s kom imate opravka in med nama ne sme biti nobenega nespornuma... Vi vidite, da vam ne morem dati nobenega sveta...

Ljubim vas, ljubim, — in razventega nimam ničesar, — niti v glavi, niti v srcu.

Sanin.

Potem ko je zganil to pismo ter ga zapečatil, je hotel najprej poklicati natakarja ter ga poslati v konditorijo... Ne, to se ne spodi. Potem Emila? Ibi pa bi moral v prodajalno ter ga poiskati med številnimi komiji, — tudi to bi ne bilo primerno. Razventega je že pozno zvečer ter je brez dvoma že odšel domov.

Zatopljen v take misli je posadil Sanin končno klubok na glavo ter odšel na cesto; zvil je krog enega vogala in nato krog drugega — in v svoje nepopisno veselje je zagledal pred seboj Emila! Z mapo pod pazduho in zvikom papirja v roki je hitel mladi navdušenec proti domu.

— Povsem po pravici pravijo, da ima vsak zaljubljenec svojo zvezdo — si je mislil Sanin ter poklical Emila.

Sledil se je obrnil ter takoj planil proti njemu.

Sanin pa mu ni puščal nobenega časa, da bi spustil v tek svoje navdušene vzklrike, pač pa mu je dal pismo ter pojasnil, komu ga mora izročiti. Emil ga je pozno poslušal.

— Nikdo naj ne vidi tega? — je vprašal ter napravil pri tem tako pomemben obraz kot da hoče reči:

— Za vemo, za kaj gre stvar.

— Da, moj prijatelj, — je rekel Sanin ter prišel nekoliko v za- drego. Kljub temu pa je pobožal Emila po licu.

— In če bi prišel odgovor... mi ga boste prinesli, kaj ne? Osta- nem doma.

— Za to vam ni treba skrbeti, — je zašepetal Emil, ves vrado- ščen ter odhitel. Spotoma pa je še enkrat zamahnil z roko v po- zdrav.

Sanin se je vrnil domov ter se vrgel, ne da bi prižgal luč, na zofa. Roki je potisnil pod glavo ter se vdal občutkom ravnokar pre- bujene ljubezni, katerih sploh ni mogel popisati. Kdor jih je občutil sam, pozna njih muko in sladkost, kdor pa jih ni doživel, temu jih pa sploh ni mogoče pojasniti.

Odpri so se vrata in vstopil je Emil.

— Imam odgovor, — je zašepetal. — Tukaj je.

Dvignil je nad glavo listek.

Sanin je skočil z zofe ter iztrgal Emilu listek iz roke. Preveč je divjala v njem strast, da bi se pečal sedaj še s prikrivanji — in celo pred tem dečkom, njenim bratom si ni prizadeval obvladati se in se sramovati. To mu je bilo popolnoma nemogoče.

Stopil je k oknu ter pričel čitati v luči ponikle svetilke, ki je stala neposredno pred njegovo hišo:

— Prosim vas prav iskreno: — Ne pridite k nam jutri ves dan in ne prikažite se. To je potrebno zame, absolutno potreb- no, — nato se bo vse odločilo. Jaz vem, da ne boste odrekli, kajti...

(Dalje prihodnjik.)

V temotah preddekleracijske dobe.

Danes se že težko zamislimo na- zaj v ono težko dobo 1914 — 1917. od izbruha vojne do deklaracije. Oni mlajši pa, ki te dobe sploh ni- so še doživeli ali se je takrat, de- ca, še niso zavedali, ti si je sploh ne znajo predstavljati. Tako ran- je, kakor zdravemu človeku, ki ne ve, kaj je bolezen. Še le bolan zna- ceniti zdravje. Danes smo zares svobodni. Takrat — o, ali se spom- ni še kdo, kako smo morali molčati in vse požreti in kako je to poži- ranje bilo poniževalno in pasje!

Pasje je bilo vojaku, — našemu človeku seveda. V četi, — kakor v vojni sploh. Pri kadru, tu se je vsakdo ksilval, kar se je mogel, hlinil, pretvarjal, se dobrikel feld- vebli in reksumu (računskemu podčastniku), kuharju in profusu, magacinerju in dežurnim podčast- nikom, da ne govorim o poveljujo- cem baprtmanu ali obrlajkmonu ali e kadetih. Kdor se je izpozabil ali bil samosvoj, je šel v marskomo- panijo ali je dobil špange, ali e cest, ali je moral na težko delo, v so ga vsaj sekirali in mrevarili do ob- upa. Nikdar ne pozabim na pe- trovsko šolo. Dva moža, starejša posestnika, sta prekoračila dopu- sta za en dan. Bila sta iz iste vasi. Ko se vrnila k stotniku, ju prismo- jeni stotnik obsodi na ure v šan- ge (železje; desno roko v členku k členku leve noge). Tako vkljenja sta sedela na klopi na levi strani odhodnih vrat petrovške šole, kjer je bila komanda. Sedela sta ob šo- ste do devete zvečer, mirno, dege- taje. Snelo je in veter je pihnil. Na sedežih moža so se zbirale plasti snega. Drugi dan je eden umrl na pljučnici v kompanijskem "ma- rodenicmru", drugi tri dni pozne- je v celjski garnizijski bolnici.

Kdor se je znal prikupiti ali je rical bil spreten, je bil neprestano "abkomandiran", ali se je šel iz pisarne v pisarno, po kuhinjah, ma- gacinih, je dobival dopuste, opre- mo, lahko delo, majhne zaupne mi- sije... Na karakter in močostate- takšno stanje ni imelo dobrega vpliva, to se razume. Vse močvje je bilo otrovano, v moralnem razkro- ju, v nasprotju zoper protežije in hierarhijo. Boljševizem se začelja v dušah in srehi: Razkroj.

V civilu ni bilo dosti boljše, le toliko drugače, kolikor je oblika življenja odvisna od organizacije. Nad nami so bili Nemci. Landes- scheff, razni glavariji večinoma pie- meniti, razni žandarji, župani, predsedniki aprovizacij, komisar- ji in namestniški tajniki, brokaste, podpore vojaške in begunske, sn- vencijske, protekcijske in oprostilni do- pusti, ambau in ernteurlaubi. Vmes pa beda, beda... Deca brez staršev, dekleta brez varstva, prostitutica, eukerkarte, blago iz magacinov, av- to, oficirska razmerja. Rekvičije. Kdor je bil dober e. kr. pristaš, kdor je bil zaupnik SLS, dobro za- pisan v farovžu, na žandarski po- staji, na glavarstvu, pri županstvu, ta je marsikaj dobil. Drugi je mor- tal dati, tudi če ni mogel. Po pod- strežjih so stikali za žitom, jemali bakrene pipe, snemali zvonove, — vmes pa vsak teden proglasi, okli- čaj, okrožnice, navodila, javna, za- upna, tajna in strogo tajna. Vsak teden zastave. Kdor jih ni izvesil, je postal nezanesljiv. Predavanja, zbirke, evetlični dnevi, odhodi marš kompanij in bataljonov, — tudi z našimi trobojnicami, kar je pa v Celju in Mariboru bilo zabranjeno. Regimentskomandobefel! Godba, obhodi, bakljade. Nagovori: Wir Deutsche siegen! Gott strafe Eng- land! Jeder Schluss, en Russ! — Jeder Tritt ein Brit! Jeder Stoss, ein Frances! Und die Serben — müssen sterben, weil wir Deut- scheoesterreicher, sind, trara! — Edini pošteni list je bil "Sl. Na- rod", ki smo ga brali le med vr- stami, — kadar jih je kaj bilo. — Zaplembe vsak drugi dan, in kar se vojaštva tiče, Na kupe so ga kra- dli in metali proč, da ni prišel v roke naslovnikom. Vse postaje za- stražene, za vsakim drevesom, v vsaki oštariji, pri vsaki mizi do- usniki, lovski psi, konfidenti, pro- vokaterji. Pijani eugsfirari so pre- pevali po gostilnah: Vetar pisi, ve- tar pisi, Avstrija se širi...

Vesti iz Thalerhofa in Wagne, iz raznih konfinajskih taborov,

Črna smrt, glad, prostitutica, po- neverbe, bolezn. Justifikacije. O- vadbe brez konca. Splošen strah vsakogar pred vsakomur, obče ne- zaupanje. Brat bratu ni verjel, o- če se je bal, da ga naznani sin, ali obratno. Kdor tekmece ni drugače spravil od dekleta, ga je ovadil, in bil ga je rešen, čez noč. Slovenija je sama dala okrog 100.000 anonim- nih ovadb. Frank se je koncem vojne, poleti 1918, v Zagrebu hval- lil, da je tekom vojne zagrebški Militaerkommando dobil nad tri milijone denuncijacij, uradnih, za- sebnih in anonimnih skupaj!

Obči moralni razkroj in kaos, kakršnega ni znal napisati Dante v Peklu. Mi smo ga doživeli in preži- veli, in v naših generacijah je o- stavi! sledove. Slovenija je ječala, je molčala, je prenašala. Niti diha- la ni. Za slavo zmag so se pojavlja- li na ulicah vedno isti obrazi. Nem- ci, oficirske babe, nemški uradniki. Med njimi stalni kader naše raje. V Celju in Mariboru skoraj nič naših, sami kolonisti. Po deželi "o- ficialne ličnosti", ravno oni župa- ni, komisarji, žandarji, župniki, kaplani, uradništvo, komandirano; učiteljstvo, komandirano. Nekateri honorarjeve. Aprovizacijski juna- ki, rekvizitorji in kvizitorji. Tako je bilo v prvih letih.

Vedno več pa so se spoznavali o- ni, ki niso klonili. Celice, po dva, po tri, smo se sestajali, ugibali, se razgovarjali, kleli, se bodrili. Vi- soko je plamtela fantazija o zavez- nikih, defetistične vesti o stanju vojske in vojne. Sporazumevali smo se s Poljaki in Rusini, dajali ruskim jetnikom cigarete, govorili z laškimi interniranci, tihotapili tuje novine. Vse v romantične taj- nosti. Vojni cilji? Pravica mora zmagati! Verovali smo v fatum, se tolažili s historijo: Anglija se ni bila nikdar zmagala! In velika Rusija, naš kolos! Po letu 1915 je šla ta nada, in Srbija je podlegla, je padla Gorica, Brusilov je pro- diral v Polesje, Rumunija je pla- nila in bila zdrobljena, kabareti so odmevali od slagerja: "Rutseh-ka-ka, wir fahren nach der Dobrud- scha!" Kruhla je zmanjkovalo, i- skali smo pšenico in jo ponoči pre- našali, nakupovali fižol za domačo šrambo, usnje za podplate. Voj- na je bila, so se nabirala, prvo, peto, deveto. Ne daš nič! Si sub- verziven! Dos gibts noet, mei Li- ba! Gold gab ich fuer Eisen!

V to atmosfero, dušeco, nezmo- go, je posvetila sem in tja vesela vest od zunaj, zavezniška zmaga, vedno splošnejši razkroj in pre- pričanje, da tako ne gre. Nemški Belangi so se razvedeli. Prišla je smrt starega cesarja, zaprisega no- vega. Konfinacije in razni "p. v." so se izpremenili v sistematčne "tahinirarje", defetizem je postal sistem, iz njega se je pričel obli- kovati določnejši odpor. Na mesto kaosa je stopila negacija, naperje- na zoper bedo in tiranski politični, moralni in administrativni pritisk in navzdorno vsakdanje pomanjka- nje.

Sklicanje palamenta je bilo vi- duo znamenje: Pred kapitulacijo režima, ki razobeša bele zastave in pričinja parlamentirati. Dvignili smo glave in poslušali: kdaj bo? Čakali smo bogve kaj in več. Ko pa je bila zgovorjena beseda dekla- racija, je ninkovalo kakor strela iz temnega oblaka. Za strela so vli- je ploha in vsiplje toča. Malošte- vilnim zrelim je deklaracija bila premalo, a široki masi se je šele ob- njenem naglem blešku zasmalo. Padla je prva osvobodilna beseda, odjeknila kakor grom, odmevala iz

Prav vsakdo -

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj ku- puje; kdor kaj proda- ja; prav vsakdo prizna- va, da imajo čudovit uspeh —

MALI OGLASI

v "Glas Naroda".

srca v srce. Narod, ljudstvo ni sli- šalo onih besed, ki so že bile zani- kane in odklonjene, izpljunjene. Ni slišalo "okvira" in "žezla" te kompromisne izjave. In ko je kma- lu na to pričelo doba zborov, so naši preprosti ljudje hlataste po- slušali govornike in jih prevpili s svojim odmevom: Narodno edin- stvo. In začeli so se klicati: Živili Srbi! Doli Avstrija! Govorniki so strahu onemeli. Narod je spregle- doval in sam govoril odločilne be- sede.

SMEŠNE IN NEVARNE

IGRAČE

Dečki, veliki, pa tudi prav ma- li, imajo večkrat navado, da s plo- čevinastim browninom za igrač- kanje pomerijo na koga in najde- jo svoje največje veselje v tem, da tako koga prestrašijo. To je ma- nija, ki se čimdalje bolj razširja. Vprašanje je, kako se bodo izka- zali v življenju otroci, ki so že ta- ko zgodaj vajeni takih neumnih šal.

Pa je bilo nedavno čitati tale zanimivi dogodek:

Fant, ki je menil napraviti iz- vrstno šalo, je zagrozil nedavno v Parizu zvečer s svojim revolver- kom mimoidočemu gospodu. Ta pa, ki se ni prav nič ustrašil, a te- ga tudi ni smatral za šalo, — ne bodi len — pograbil fanta za ra- me in ga vrgel v kanal Saint Mar-

NA PRAGU NOVEGA ŽIVLJE- NJA.

Junij je mesec nevest. Vsaka razsedna mati pripravi hčerko na novo življenje ter skuša prenesti nanjo vse, kar so jo naučile skuš- nje. In vedoč, da je "zdravje bolj-

še kot zlato", ji zabičuje, da je Trinerjevo Grenko Vino zdravilo, ki ga ne sme nikdar manjkati v domači lekarni. Pomaga prebavi, uravnava slab tek ter odpravi zaprt- je. Želodni neredi vas napravljajo malodušnim, napol bolnim in vedno zastrupljajo družinsko živ- ljenje. "Pittsburgh, Pa., 12. maja 1927. Jako sem zadovoljen z uspe- hi ter priporočam Trinerjevo Grenko Vino vsem, ki trpe vsled želodca. August Wagner". Pri vseh lekarnarjih in prodajalnih zdravil. Uroree po sprejemu 15c pošilja Joseph Triner Company, 1333 S. Ashland Ave., Chicago, Ill. (Adv.)

Merch Line

ŠEST DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj udobna pot za potovanje na ogrovnih parnikih:

FRANCE — 9. julija; 27. avgusta

PARIS — 16. julija; 6. avgusta

NAJKRAJŠA POT PO ŽELEZNICI, VSAKDO JE V POSEBNI KABINI Z VSEMI MODERNIMI UDOBNOSTMI.

Pijača in glavna francoska kuhinja. Iznemaj nizke cene.

Zalagite si prostor za prvo vožnjo novega velikan

ILE DE FRANCE — 1. avgusta

Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali:

FRANCE LINE — 19 State Street, New York

Kretanje parnikov - Shipping News

11. junija:
Leviathan, Cherbourg; France, —
Havre; Homerie, Cherbourg; Vole-
dam, Boulogne-sur-Mer in Rotterdam

15. junija:
Mauretania, Cherbourg; Geo. Wash-
ington, Cherbourg, Bremen.

16. junija:
Cleveland, Cherbourg, Hamburg.

18. junija:
Muenchen, Cherbourg, Bremen; O-
lympic, Cherbourg.

21. junija:
Reliance, Cherbourg, Hamburg.

22. junija:
Aquitania, Cherbourg; President
Harding, Cherbourg, Bremen.

23. junija:
Pres. Wilson, Trst (Skupni izlet);
Hamburg, Cherbourg, Hamburg.

25. junija:
New Amsterdam, Boulogne-sur-
Mer, Rotterdam; Paris, Havre; Ma-
jestic, Cherbourg.

29. junija:
Berengaria, Cherbourg; Pres. Roo-
sevelt, Cherbourg, Bremen.

30. junija:
Westphalia, Hamburg.

6. julija:
Mauretania, Cherbourg; Columbus,
Cherbourg, Bremen; Albert Ballin,
Cherbourg, Hamburg.

7. julija:
Marina Washington, Trst.

9. julija:
Aquitania, Cherbourg; France,
Havre; Olympic, Cherbourg.

12. julija:
Berlin, Cherbourg, Bremen; Thu-
ringia, Hamburg.

13. julija:
George Washington, Cherbourg,
Bremen.

14. julija:
New York, Cherbourg, Hamburg.

16. julija:
Pres. Harding, Cherbourg, Bremen;
Paris, Havre; Majestic, Cherbourg.

20. julija:
Berengaria, Cherbourg.

21. julija:
Muenchen, Cherbourg, Bremen;
Deutschland, Cherbourg, Hamburg.

23. julija:
Homerie, Cherbourg.

27. julija:
Mauretania, Cherbourg; Pres. Roo-
sevelt, Cherbourg, Bremen.

28. junija:
Cleveland, Cherbourg, Hamburg.

1. avgusta:
Aquitania, Cherbourg; Leviathan,
Cherbourg; Ile de France, Havre;
Olympic, Cherbourg.

tin. Nekaj trenutkov nato ga je sam spet potegnil iz kanala. Lah- ko ste prepričani, da je dečka za dogleden čas ozdravil.

List, ki to poroča, dostavlja: Ali bi ne bilo možno, da se prepove prodaja takih igrač, ki so bolj ne- varne nego je videti?

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je pou- čen o potnih listih, priljagi in dru- gih stvarih. Valed naše dolgoletne izkušnje vam mi samoremo dati najboljša pojasnila in priporočila, vedno le provratne brzapornike.

Tudi nedržavljeni zamrejo po- tovat v stari kraj, toda preskrbeti si morajo dovoljenje ali permit iz Washingtona, bodisi za eno leto ali 6 mesecev in se mora delati pro- šnjo vsaj en mesec pred odpotva- njem in to naravnost v Washing- ton, D. C. na generalnega naselni- škega komisarja.

Glasom odredbe, ki je stopila v veljavo 31. julija, 1926 se nikomur več ne pošlje permit po pošti, am- pak ga mora iti iskati vsak poslees osebno, bodisi v najbližnji naselni- škí urad ali pa ga dobi v New Yo- ku pred odpotovanjem, kakor kedo v prošnji zaprosi. Kdor potuje van bres dovoljenja, potuje na svoje lastno odgovornost.

Kako dobiti svojce iz starega kraja.

Kdor želi dobiti sorodnike ali svoje iz starega kraja, naj nam prej piše za pojasnila. Iz Jugosla- vije bo pripuščeni v tem letu 670 priseljencev, toda polovica te kro- te je določena za ameriške držav- ljane, ki žele dobiti sem žariše in otroke od 18. do 21. leta in pa na poljedelske delavce.

Ameriški državljani pa samorejo dobiti sem žene in otroke do 18. le- ta brez da bi bili šteti v kvoto, po- trebno pa je delati prošnjo v Wash- ington.

Predno podvzamete kak štorkl, pilište nam.

FRANK SAKSER STATE BANK
82 CORTLANDT ST., NEW YORK

Naročajte se na "Glas Naroda", največji slovenski anevnik v Zdr. državah.

Kje naj se ima denar, kadar se potuje?

Kadar se kdo poda na daljše potovanje, mora vse svoje pre- moženje vzeti seboj, ali pa naložiti denar tako, da z njim od- povsod lahko razpolaga.

Naši rojaki, ki potujejo v domovino, navadno ne vedo, koliko denarja bi vzeli seboj, ker ne vedo koliko časa bodo ostali tam. Nekateri bi pustili denar v Ameriki, če bi ga brez težko mogli dvigniti v starem kraju.

Zato priporočamo potnikom, ki hočejo v starem kraju razpolaga- ti z dolarsko vlogo tako enostavno kot so bili navajeni tukaj, da pred odhodom vložijo svoj denar v našo banko. Potom naših bančnih zvez v vseh krajih Jugoslavije lahko dvignejo vlogo v najkrajšem času in brez posebnih stroškov.

Pojasnila dajemo vnaprej pisмено ali pa ustmeno, ko pride pot- nik sem.

Kdor ima svoj denar naložen pri nas, lahko mirno potuje, kajti varnost vloge mu je zagamčena. Vloge na —

"SPECIAL INTEREST ACCOUNT"

obrestujemo po 4%. Obresti računamo od začetka vsakega meseca.

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street : : New York, N. Y.